15 Günlük gazete
Sahibi: Türkiye İşçi Partisi Adına: Behice BORAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Neşet Kocabıyıkoğlu ● Yönetim Yeri: Gazi Mustafa Kemal Bulv. 42/3,Maltepe-ANKARA ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/3A ● Yıllık abone bedeli: 55 TL. ● Baskıya hazırlayan: ÇIĞ Yayıncılık Ltd. Şti. Tel: 17 97 04 ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri.

Sayı: 20
6 OCAK 1978
250 kuruş

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

1978 yılı, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin yeni kazanımlar yılı olacaktır. GÖREV okurlarının yeni yılını kutlarız.

CHP 5 Haziran'da verdiği sözü tutmalı, hesap sormalıdır

MC liderleri, Yüce Divan'da yargılanmalıdır

İkinci MC'nin düşmesinden sonra Ecevit AP'den ayrılan 10 bağımsız milletvekiline bakanlık vererek güvenoyu almayı garantiledi.

Görev (Haber Merkezi)

AP, MSP ve MHP'den oluşan 2. MC Hükümeti kuruluşundan beş ay sonra AP'den istifa eden 11 milletvekilinin CHP'nin ve diğer muhalefet partilerinin oylarıyla birlikte düşürüldü.

AP'den ayrılan 11 milletvekili partilerinden ayrılış gerekçesi olarak çok başlı hükümetin ülke sorunlarına çözüm getirmekten uzak oluşunu ileri sürdüler. Bu 11 milletvekili Demirel'in parti içinde belirli bir grupla birlikte "cunta" oluşturduğunu, Türkiye'nin içinde bulunduğu bunalımdan kurtulması için Ecevit'in kuracağı bir hükümeti destekleyeceklerini de açıkladılar.

Gerçekten de, bağımsızlar Millet Meclisinde iki milletvekili olan CGP ve bir milletvekili olan DP ile birlikte MC Hükümetini düşürdüler. Arkasından Ecevit Demirel'e güvensizlik oyu veren tüm milletvekillerine bakanlık

(Devamı Sayfa 4'de)

77'nin bilançosu; işsizlik, pahalılık ve iflas oldu

Görev Haber Merkezinin yaptığı araştırmaya göre Türkiye'deki belli başlı ekonomik yorumcuların 77 yılını bir ekonomik çöküntü ve buhran yılı olarak değerlendirdikleri ortaya çıkmıştır. Gerçekten de 77 yılı hızlı fiyat artışlarının olduğu, işsizliğin giderek artan bir toplumsal sorun olmaya başladığı, Türkiye'nin dış ticaret açığının son üç yılda görülmemiş bir düzeye vararak 80 milyar liraya ulaştığı bir yıl oldu. Yine aynı yıl, büyük bir döviz darboğazının yaşandığı, Türk parasının birçok kez devalüe edildiği, enerji sıkıntısının hat safhaya ulaştığı bir dönem oldu. Tüm bu bunalımların kaynağında çarpık, geri ve dışa bağımlı Türkiye kapitalizminin iflah olmaz bunalımı yatmaktadır.

(BU KONUDA AYRINTILI HABER VE YORUMLAR 3. SAYFAMIZDADIR.)

Yeni asgari ücret gereken miktarın yarısı bile değil

- 2 çocuklu bir ailenin geçinebilmesi için 5060 lira gerekirken, Komisyon asgari ücreti net 2165 lira olarak belirledi
- **Fiyat artışlarının yıllık yüzde 25 olduğu ülkemizde emekçilerin yaşamlarında bu ücretlerle hiçbir iyileşme olmayacak**

GÖREV (Haber Merkezi) - 29 Kasım'da Ankara'da toplanan ve hükümet, Türk-İş ve İşveren Temsilcilerinden oluşan Asgari Ücret Tespit Komisyonu, 29 Aralık günü asgari ücreti "3300" lira olarak açıkladı. Yapılan hesaplara göre, kesintiler çıktıktan sonra, bu durumda işçilerin eline yaklaşık 2165 lira geçecek.

1977 Aralık ayında, 2 çocuklu bir ailenin asgari geçimi için gerekli olan para, bilimsel bir araştırma sonucu ayda 4053 lira olarak saptanmıştır. Türkiye'de fiyat artışları, en iyimser hesaba göre yılda yüzde 25'tir. Bu durumda, asgari ücret iki yıl için geçerli oldu-

(Devamı Sayfa 4'de)

"Anarşi"nin kaynağı MHP'dir

Görev(Haber Merkezi) 1977 yılı, faşist komandoların ve bunların yasal destekçilerinin işçi sınıfına, emekçilere ve tüm ilericilere kanlı saldırılar yönelttikleri bir yıl oldu. Yükselen sınıf mücadelesini terörle durdurmayı amaçlayan faşist güç ve örgütler, toplu katliamlardan, bombalı saldırılara kadar uzanan eylemlerini MC iktidarını da arkalarına alarak ve zaman zaman da bizzat katarak pervasızca sürdürdüler.

İlerici üniversite öğretim üyeleri öldürülüp kurşunlanırken, saldırılar li-

(Devamı Sayfa 4'de)

"BAKANLAR" kurulu...

Anayasa Madde: 45

DEVLET, ÇALIŞANLARIN, YAPTIKLARI İŞE UYGUN VE İNSANLIK HAYSİYETİNE YARAŞIR BİR YAŞAYIŞ SEVİYESİ SAĞLAMALARINA ELVERİŞLİ ADALETLİ BİR ÜCRET ELDE ETMELERİ İÇİN GEREKLİ TEDBİRLERİ ALIR.

2165 lira net ücretle bir ay boyunca insanlık haysiyetine uygun bir biçimde yaşamayı başaran 4 kişilik aile, herhalde yılın ailesi seçilir

4 kişilik bir ailenin günlük asgari harcaması

GIDA:		
Ekmek	1157 gram	730 krş.
Mercimek	320 gram	640 krş.
Margarin	190 gram	323 krş.
Süt	2393 gram	3350 krş.
Balık	294 gram	410 krş.
Lahana	118 gram	88 krş.
Portakal	1809 gram	2170 krş.
TOPLAM		77 lira 31 krş.
AYDA		2391 lira 30 krş.
KONUT, ELEKTRİK, SU, GİYİM TEMİZLİK, ISINMA, EĞİTİM, KÜLTÜR HARCAMALARI		57 lira 80 krş.
AYDA		1734 Lira
AYLIK ASGARİ MASRAFLAR TOPLAMI :		4053 lira 30 krş.
YILDA YÜZDE 25 FİYAT ARTIŞI İLE :		5060 lira 25 krş.
NET ASGARİ ÜCRET :		2165 lira
EKSİK KALAN MİKTAR:		2895 lira 25 krş.

Onbeş günde bir
Yeni hükümet kurulurken

Gazetenin yayınlandığı sırada herhalde hükümet kurulmuş olacak.

Hatırlarmısınız bilmem; vaktiyle Sayın Ecevit hükümeti kendisinin kurması ve meclisten güvenoyu alabilmesi bakımından, Adaletçiler arasında kendisini destekleyecek 10-15 "kumar borcu olmayan" milletvekiline ihtiyacı olduğunu söylemişti. Anlaşılan, şimdi AP'den ayrılıp "bağımsız" laşan bu onbir milletvekilinin sadece kumar borcu olmamakla kalmıyor; ayrıca bakan da olacak çapta kişiler bunlar. Adalet Partisi içinde, Demirel'in farketmediği veya farketmek istemediği ne hazineler gizli daha, kimbilir.

Şaka bir yana, tek ortak yanları, daha düne kadar Adalet Partili ve Milliyetçi Cephe hükümetleri yanlısı veya bizzat içinde yer almış olarak "anti-komünizm maskesi altında gericilik" olan; "zehir hafiye" Sükan'la, Feyzioğlu'yla ve aynı görüşleri bugün de gazetelere verdikleri demeçlerle paylaşan "bağımsızlar" da, bu ne biçim hükümet, denecek olursa cevap hazırdır: Ne yapalım, başka çaremiz yoktu. Kuruluşu böyle pek içaçıcı olmayan bu hükümetin acaba programı ve yapabilecekleri, bilinen deyimiyle "icraat"ı ne olacak, daha doğrusu ne olabilir?

En fazla oyu vererek Halk Partisi'ni mecliste birinci parti haline getiren büyük seçmen çoğunluğunun, işçi ve emekçi yığınların yeni hükümetten istedikleri ve bekledikleri belli. En başta can güvenliğinin sağlanması olmak üzere faşizmin tırmanmasının durdurularak faşistlerin devlet kadrolarından, yuvalandığı köşebaşlarından sökülüp atılması, başdöndürücü hızla yükselen fiyatların durdurulması, pahalılığın hafifletilmesi ve işsizliğin önlenmesi, kısaca eskisinden daha iyi yaşam koşulları.

Halk Partisi ve sayın liderinin de bu konuda kesin vaadleri var, biliyorsunuz: Kendi iktidarlarında anti-demokratik bütün yasalar kaldırılarak Türkiyeyi çağdaş Batı ülkelerinde olduğu gibi, — ne bir eksik, ne bir fazla, demişti — demokrasi ve özgürlüğe kavuşturulacak; halk kitlelerinin yaşam düzeyleri yükseltilecek, diye.

(Devamı Sayfa 4'de)

Nihat SARGIN

Türkeş'in itirafları

Aşağıda Türkeş'in çeşitli dönemlerde söylemiş olduğu sözlerden seçmeler sunuyoruz.

- Davadan döneni vurun, ben dönersem beni de vurun.
- Solcular Çekoslovak ve Rus yapısı silah kullanıyorlar. Bizim ülkücülerin kullandıkları silahlar Kırıkkale yapısıdır.
- Ankara'da iktidara hakim olmak için üniversiteleri ele geçirmek şarttır.
- Fizik yapısı itibariyle Türk milletinin diğer milletlerden üstün olduğuna dünyayı dolaştıktan sonra bir kere daha inandım.
- Komandoları biz koruyoruz ve destekliyoruz.
- Bozkurtlarım, sizlere parlak bir gelecek, zaferler müjdeliyorum.
- Bizim Parti'den de cinayet işleyenler çıkıyor.

20 bin işçi yeni yıla grevde girdi

Görev(Haber Merkezi) Çeşitli işkollarında 20 bine yakın işçi, yeni yılı grev çadırlarında karşıladı. 13 işyerinde ise işçiler, yeni yıla patronun sürdürdüğü lokavtla girdiler.

77 yılının en geniş kapsamlı grev hareketi olan Maden-İş'in MESS'e karşı sürdürdüğü grev, 78'e de sarktı ve 8. ayına girdi.

Bu arada, Aşkale'de işçiler Devlet tarafından kapatılmış olan Linyit ocaklarını işletmeye devam ederlerken, 77'de grev ertelemelerinin sayısının 29'a ulaştığı bildirildi.

1977 yılı ayrıca işçi çıkartmaları açısından oldukça hareketli geçen bir yıl oldu. Bu yıl boyunca patronlar 3500'e yakın işçiyi "tensikat" adı altında işten çıkartırlarken, aynı yıl iş kazalarında ölenlerin sayısı 1.500'e, yaralananların sayısı da 178.500'e ulaştı.

1978 yılına çeşitli işkollarından 20 bin işçi grevde girdi.

133 Kİ ŞİDEN MEYDANA GELEN BELEDİYE MECLİSİ İLK TOPLANTISINI YAPTI

AP-CHP KOALİSYONU İSTANBUL BELEDİYE MECLİSİ'NDE GERÇEKLEŞTİ

İSTANBUL

CHP'liler belediyelerde AP ile koalisyon da yapmaya başladı. İşte bunun örneği.

CHP'li belediyelerde kıyım dönemi başladı

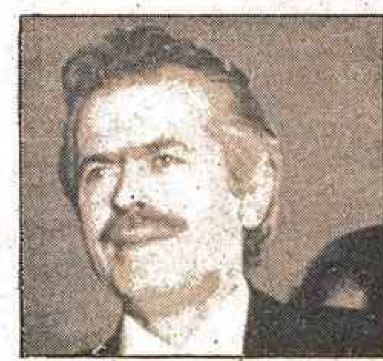
Görev (Haber Merkezi)

Yeni seçilen CHP'li Belediye Başkanları gösterişli vaadlerle başlattıkları yeni kampanyalarına bir de "belediye içinde temizlik kampanyasını" eklediler. Geçen dönemki CHP'li başkanların atadıkları çeşitli müdür ve görevlileri yerlerinden atan Kotil ve Dinçer'in bu tavrı "parti içinde partizanlık" diye niteleniyor.

Ankara'da Ali Dinçer işe 9 müdür ve muavini görevden alarak başlarken, Kotil de ondan geri kalmadı.

(Devamı Sayfa 4'de)

DİSK Genel Kurulu yapıldı Baştürk Başkan oldu

DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu)'in 6. Genel Kurulu 22-28 Aralık tarihleri arasında İstanbul'da toplandı. Genel Kurul'da 10 yıldır Başkanlığını sürdüren Kemal Türkler yerine, Genel-İş Sendikası Genel Başkanı Abdullah Baştürk DİSK Genel Başkanlığına seçildi.

AYRINTILI HABER VE YORUM 2. SAYFADA.

MC DOSYASI

MC dosyasını kapattık yeni hükümetin dosyasını yakında açacağız

İstanbul'da vapur ücretleri artırılmak isteniyor

Görev(Haber Merkezi)

Başını alıp giden pahalılık ve yeni zamlar, 1978'de de sürecek görünüyor. Bu arada İstanbul'da şehir hatları vapur taşıma ücretlerine yüzde üçyüze varan zamlar yapılmasının planlandığı öğrenilmiştir. Bu durumda, 2,5 lira olan Karaköy-Kadiköy arası vapur ücreti, 7,5 lira olacaktır. Diğer hatlarda da bu oranda bir artış bekleniyor.

Basında yer alan bu yeni zam girişimini halk tepkiyle karşılarken, TİP İstanbul İl Örgütü de dağıttığı bir bildiri ile "Zam'a Hayır" demiş ve "Bütün bunalımların, buhranların yükünün emekçilerin sırtına yüklendiğini" söylemiştir.

ÇARK

Yeni yılda işçi sınıfını yeni görevler bekliyor

Çalkantılar, mücadelelerle geçen bir yılı geride bıraktık. 1977 yılı grev hareketlerinin yayıldığı, çeşitli işkollarında yüzbinlerce işçiyi ilgilendiren büyük toplu sözleşmelerin imzalandığı, lokavtların pervasızca ilan edildiği, bir yıl oldu.

1977'de, işçi sınıfı sınıf mücadeleleri tarihinin en büyük katliamlarından birini yaşadı. 1 Mayıs 1977'de Taksim alanını dolduran emekçilerin üzerine faşizmin namluları ölüm kustu.

77' yılının önemli işçi hareketlerinin dökümü, GÖREV'in 4. sayfasında yer alıyor.

Biz daha çok 78'de işçileri, emekçileri neler bekliyor, onlara değinmek istiyoruz. Önümüzdeki günlerde kurulması beklenilen hükümetin, bizi sınıfımızın ekonomik ve siyasal mücadelesi açısından getireceği pek fazla birşey olmayacağını anlamak için kâhin olmaya gerek yoktur. CHP'nin 5 Haziran sonrası kurduğu azınlık hükümetinin programı, yeni kurduğu hükümetin programına da ışık tutmaktadır.

Hükümette hangi burjuva partisi ya da partileri olursa olsun, işçi sınıfı ve emekçi halk ancak kendi mücadelesi sonucu belli haklar kazanabilir. Önümüzdeki dönemde gündemde bir çok sorun vardır. Kazanılması gereken bir çok mevzi, işçi ve emekçilerin önünde durmaktadır.

- Ceza Kanununun 141-142. maddelerinin kaldırılması,
- Tüm çalışanlara grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı,
- Lokavtın yasaklanması, işkanununun 13. ve 17. maddelerinin kalkması,
- Genel grev ve dayanışma grevinin yasalaşması,
- Tarım İş Yasasının çıkartılması,
- İşsizlik sigortasının yasalaşması.

Bunlara ek olarak, ülkenin demokratikleştirilmesi, işçi sınıfının öncülüğünde uğrunda mücadele verilmesi gereken politik, ekonomik alandan sosyal ve kültürel alana uzanan birçok hedef bizleri beklemektedir.

"Hak verilmez alınır" bilinciyle ve "birlikten kuvvet doğar" sözünü de bir an unutmadan verilecek mücadele sonucunda, tüm hakları adım adım kazanacağız.

GÖREV

CHP'nin kesin olarak etkin olduğu DİSK 6. Kongresi'nden bir görünüm

DİSK Kongresi CHP'nin hakimiyetiyle sonuçlandı

7 GÜN SÜREN GENEL KURUL SONUNDA 10 YILDIR GENEL BAŞKAN OLAN TÜRKLER VE EKİBİ YÖNETİMDEN UZAKLAŞIR-KEN ABDULLAH BAŞTÜRK BAŞKANLIĞA SEÇİLDİ

DİSK YÜRÜTME VE YÖNETİM KURULLARINDA DA ÇOĞUNLUĞU CHP YANLISI VE TÜRK-İŞ'TEN DİSK'E GELMİŞ SENDİKALARIN TEMSİLCİLERİ OLUŞTURDU.

GÖREV (Haber Merkezi)

7 gün süren DİSK 6. "Erken" Genel Kurulu sonunda 10 yıldır DİSK Genel Başkanlığını yürüten Kemal Türkler ve ekibi, yönetimden uzaklaşırken, Genel İş Sendikası Başkanı Abdullah Baştürk, başkanlığa seçildi. Yürütme ve Yönetim Kurullarında da çoğunluğu CHP yanlısı ve Türk-İş'ten DİSK'e gelmiş sendikaların temsilcileri oluşturdu.

Bu durum bir süredir CHP güdümüne girmiş olan DİSK'in CHP'lileştirilmesi operasyonunun tamamlanması olarak değerlendirilirken, Abdullah Baştürk'ün de "sosyalizm yanlısı" demeçlerle, bu durumu gizlemeye çalıştığı söylenmekte.

KARARLAR KAĞIT ÜSTÜNDE KALMAMALI

Genel Kurul'da kabul edilen kararlarda, "tüzüklerin demokratikleştirilmesi" ve "tasfiyeciliğe son verilmesi" yolunda hükümler bulunmaktadır. Böylece, DİSK'te şimdiye kadar anti-demokratik girişimler ve tasfiyecilik olduğu kabul edilmektedir. Ancak bu kararlardan daha önemlisi, onların uygulanması olacaktır. Kağıt üzerinde alınan kararlar şimdiye kadar bir çok kez çiğnenmiştir. Bu tür kararların alınması, tamamen tabanın zorlaması sonucu olmuştur. Bu kararların yaşama geçirilmesinde, yine bu tabanın belirleyici rolü olacaktır.

DİSK'İ TÜRK-İŞ YAPMA GİRİŞİMLERİ

Kongreden sonra ortaya çıkan durumda DİSK'e yönelik tehlikelerin başında yeni yöneticilerin elinde DİSK ilkelerinin çiğnenerek sendikanın tam anlamıyla Türk-İş'leşmesinin geldiği belirtilmektedir. Yakın vadede gündemde olan ve bilinçli tabanın karşı çıkması, direnmesi gereken tehlikelerden biri de budur.

Kongreden inciler

- Kongrenin 5. gününde, DİSK'in eski Genel Başkanı Kemal Türkler'in işlerine son verilen 5 DİSK uzmanı konusundaki, bu kişileri savunurken kullandığı sözler:

"At pazarından at seçer gibi titizlikle seçerek aldık biz bu uzmanları"

- Söz konusu raporun sorumluluğunu hiç bir kurul üstlenmek istemeyince, "rapor kimin raporudur" gibisinden tartışmalar başlamış ve bir delege:

"Rapor'un kime ait olduğunu ben söyleyeyim: Rapor Hüsnü'nündür" demiştir.

Bu durumda, DİSK'in çalışma raporunun, herhangi bir organa ait değil "Hüsnü'ye ait" olduğu (Hüsnü Dilli, Basın Dairesi sorumlusu, Türkler'in "seçtiği" uzmanlardan) anlaşılmıştır...

BORAN "DİSK'in sınıf sendikacılığı anlayışının kaynağında TİP vardır"

- "SOSYALİZM İÇİN MÜCADELENİN BİR SOSYAL DEMOKRAT AŞAMADAN GEÇECEĞİ İLK KEZ TÜRKİYE'DE KEŞFEDİLİYOR"
- "SAĞA KAYIŞI ÖRTMEK İÇİN KULLANILAN YÖNTEMLERDEN BİRİ DE, SOSYALİZM ÇEŞİTLERİ YARATMAKTIR"
- "SİS PERDESİNDE BİR BAŞKA UNSUR DA, DİSK'İ PARTİ YERİNE KOYMAK OLMUŞTUR"

GÖREV (Haber Merkezi)

DİSK 6. Genel Kurulu'nun ilk günü bir konuşma yapan TİP Genel Başkanı Boran, ilerici sendikal hareketin karşı karşıya bulunduğu sorunlara değinmiş ve "bir kriz halinin açık seçik ortada olduğunu" belirtmiştir. Boran, "Karamsarlığa ve umutsuzluğa gerek olmadığını" vurgulamış ve şunları söylemiştir: "İşçi sınıfı hareketi dümdüz bir çizgi üzerinde, dikensiz gül bahçesinde yürür gibi ilerlemez. Duraklama, hatta gerileme dönemleri olabilir. Ama bunlar geçicidir. Hareket toparlanır, daha üst aşamalara doğru yönelir. Eski biçimler eskimişse, yeni biçimler oluşur. Toplumsal gelişmenin boşluklara tahammülü yoktur. Meydana gelen boşluklar ergeç, ama mutlaka doldurulur. İşçi sınıfımız ilerici, devrimci sendikacılığın temelli tasfiyesine müsaade etmeyecektir."

Boran, ilerici sendikal hareketin sağa kaydırılmak ve sosyal demokratlaştırılmak için bir operasyonun yürütüldüğüne ve bunun "sosyalizm dumanı ile gizlenmeye çalışıldığına" dikkati çekmiş ve bunu yaparken de önce sosyal demokrasi iktidara gelmelidir, sosyalizm sonradan gelir gibisinden bahanelerin yanı sıra DİSK'i parti yerine koyma, ona parti görevleri yükleme gibi zorlamalara da gidildiğini belirtmiştir.

"Sağa kayışı örtmek için bir sisperdesi yaratmakta kullanılan yöntemlerden birinin de sosyalizm çeşitleri yaratmak" olduğunu belirten Boran, ilerici sendikal hareketin bugün içine çekildiği durumun kaynağında, 12 Mart sonrası dönemde işçi sınıfı partisinin kapatılmış olması dolayısıyla kitlelerin uyanışının sosyal demokrasiye kayması"nın bulunduğunu vurgulamıştır.

TİP Genel Başkanı Behice Boran, yirmi dakika kadar süren konuşmasını "Selam Türkiye işçi sınıfına", "Selam dünyanın ve Türkiye'nin aydınlık geleceğine" diyerek bitirmiş ve dinleyiciler tarafından uzun uzun alkışlanmıştır.

DİSK'in yeni yöneticileri

YÜRÜTME KURULU:

Abdullah Baştürk	Genel-İş	G. Başkan
Fehmi Işıklar	Maden-İş	G. Sekreter
Kemal Nebioğlu	Gıda-İş	Üye
Rıza Güven	Tekstil	Üye
Mukbil Zırtıloğlu	Oleyis	Üye
Mustafa Aktolgalı	Keramik-İş	Üye
Tuncer Kocamanoğlu	Dev.Toprak-İş	Üye

GENEL YÖNETİM KURULU:

Cenan Bıçakçı	(Asis)
Burhan Şahin	(Basın-İş)
İsmet Cantekin	(Dev Maden Sen)
Ertan Andaç	(Genel-İş)
İ.Hakkı Önal	(Genel-İş)
Belgüzar Can	(Genel-İş)
Demirhan Tuncay	(Gıda-İş)
Celal Küçük	(Lastik-İş)
Kenan Akman	(Lastik-İş)
Niyazi Kuas	(Lastik-İş)
Nusret Aydın	(Oleyis)
Mehmet Kılınç	(Petrol Kimya-İş)
Mustafa Karadayı	(Petrol Kimya-İş)
Kenan Budak	(İleri Deri-İş)
Selahattin Sayın	(Tek Ges-İş)
Ahmet Agar	(TİS)
Cengiz Acar	(Yeni Haber-İş)
Erol Yalçın	(Tekstil)
Rıdvan Budak	(Tekstil)
Kemal Yılmaz	(Tümka-İş)

GEÇTİĞİMİZ YILDA DÜNYADA NELER OLDU?

EKİM DEVRİMİNİN 60. YILI

1977 yılının, insanlığın kaderi için en büyüktarihsel önemi taşıyan olayı, hiç kuşkusuz Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin 60. yılına ulaşılmış olmasıydı. Sovyetler Birliği'nde, sosyalist ülkelerde olduğu gibi bütün kapitalist dünyada da yüzmilyonlarca işçi ve emekçi, Ekim Devrimi'nin 60. yıldönümünü büyük bir çoşkuyla kutladılar. Sovyetler Birliği'nde yapılan görkemli kutlama şenliklerine ve toplantılarına, Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı ve Genel Sekreteri de konuk olarak katıldılar. Türkiye İşçi Partisi, işçi sınıfımızın Ekim Devrimi'ne verdiği büyük önemi, İstanbul'da Spor ve Sergi sarayında binlerce kişilik bir toplantı düzenleyerek dile getirdi.

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin 60 yılı, bütün dünyada bağımsızlık, demokrasi, barış ve sosyalizm uğrunda sürdürülen mücadele için paha biçilmez bir öneme sahiptir. 60 yıl boyunca her türlü sömürü ve baskıdan arınmış, toplumsal eşitliği en yüksek ve en gerçek düzeyde sağlamaya yönelen bir toplum düzeni doğmuştur. İlk sosyalist devleti kuran işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin dev girişimleri, bütün dünyadaki emekçilerin kardeşce dayanışması sayesinde, sosyalizm bir dünya sistemi haline gelmiştir. 1917'de dünya sanayi üretiminin sadece yüzde 3 kadarını gerçekleştiren sosyalizm, bugün bu payını yüzde 40'a çıkarmıştır.

60 yıl boyunca dünya emekçilerinin elde ettiği kazançlar, sadece sosyalizmin kurulduğu ülkelerde yaşayanlarla sınırlı değildir. Sosyalizmin insanlığın sorunlarını çözmede gösterdiği başarılar, kapitalist ülkelerde hakları için mücadele eden emekçilerin gücünü kat kat artırmıştır. Sosyalist ülkelerin artan gücü karşısında emperyalizm, dünya üzerindeki soygun düzenini dünya savaşları çıkararak koruma ve sürdürme olanağını gitgide daha çok yitirmektedir. Sosyalist ülkelerin, bağımsızlığı için mücadele eden halklarla gösterdiği dayanışma, ulusal kurtuluş hareketlerinin yepyeni bir aşamaya yükselmesini sağlamıştır. Kısacası yarım yüzyıldır. dünyada meydana gelen bütün temelli değişimlerin kaynağında mutlaka Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin etkisi yatmaktadır.

Ekim Devrimi'nin dünya tarihi üzerindeki etkisi her gün daha büyük bir açıklıkla ortaya çıkmaktadır. Sosyalist ülkelerin, işçi sınıfı hareketinin, ulusal kurtuluş mücadelesi veren halkların her yeni başarısı, Ekim Devrimi'nin insanlığının önünde açtığı yolu biraz daha genişletmekte, yeni yeni yüzbinlerin, bilyonların o yola adım atmalarını sağlamaktadır. Tarihin tekerleği o yöndeki dönüşünü şaşmaz bir biçimde sürdürmektedir.

77' nin bazı olayları

- Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin 60. yılı bütün dünyada kutlandı.
- Sovyetler Birliği'nin yeni Anayasası, yıl boyunca 140 milyon emekçi tarafından tartışıldıktan sonra 7 Ekim'de yürürlüğe girdi.
- Pekçok sosyalist ülke ekonomik gelişme plan hedeflerini 1977'de de geride bıraktı. Sadece SSCB'de yılın ilk dokuz ayında 42 milyon metrekarelik konut inşa edildi.
- Amerikan emperyalizmi, silahlanma yarışını daha da hızlandırmak için "nötron bombası" denen, atom bombasından kat kat daha güçlü bir silahın üretimine hazırlandığını bildirdi.
- "Kanatlı roketler" denen yeni bir dev silahı üretip bütün dünyaya satmaya hazırlanan ABD emperyalistleri, Sovyetler Birliği ile sürdürülen silahsızlana görüşmelerini bütün yıl boyu baltaladılar. Bu konuda yeni bir anlaşmanın imzalanması 1978 yılına kaldı.
- Pakistan ve Tayland'da gerici darbeler gerçekleşti. Irkçı Güney Afrika ve Rodezya, komşu Afrika ülkelerine silahlı saldırılarını sürdürdüler.
- Emperyalistler, ilerici Etyopya'ya (Habeşistan) karşı da, Sudan ve Somali gibi ülkeleri kışkırtarak silahlı bir saldırı düzenlediler.
- Ortadoğu'da adil bir barışı engellemeye çalışan ABD ve onun maşası İsrail, Mısır'daki Enver Sedat hükümetini satın alarak Arapları bölmeye çalıştılar.
- Kapitalist ülkelerde hayat pahalılığının artış hızı yüzde 10'un altına düşmesi. İşsizlerin sayısı yalnız ABD'de 10 milyona, Batı Almanyada 1 milyona yükseldi. Azgelişmiş ülkelerin emperyalistlere borçları 200 milyar dolara fırladı.

DİSK 6. Genel Kurul Delegesi, Tekstil işçisi Münir ÖZTÜRK DİSK Genel Kurulu ile ilgili olarak GÖREV'in sorularını yanıtladı. Öztürk'le yapılan görüşme yandaki sütunlardadır.

Tekstil işçisi Münir Öztürk diyor ki...

"DİSK'in 5. Genel Kurulundan sonra sosyalistler çeşitli polisiye yönetimle yönetim dışında tutulmuş, daha sonra da tüzük oyunları ve hilelerle DİSK'ten atılmıştır. Bu tasfiye, sermaye sınıfının DİSK üzerinde oynadığı oyunun açık kanıtlarıdır."

"Bilinçli işçiler sınıf sendikacılığı ilkelerini savunacak"

Münir Arkadaş, DİSK'in 6. "Erken" Genel Kurulu, 4 gün sürmesi gerekirken, 7 günde tamamlanabildi. Uzun ve hararetli geçen bu kongreyi nasıl değerlendiriyorsun?

Kongreye Tekstil Sendikası'nın delegesi olarak katıldım. Bu kongreyi bir "seçim kongresi" olarak değerlendirmek mümkündür. Çünkü, 7 gün süren bu kongre boyunca, geçmiş yönetimin uygulamaları, bu uygulamalar boyunca sınıf sendikacılığı anlayışından uzak olarak yürüttükleri dar grupçu ve fırsatçı tavır, tasfiyecilikleri, hataları, kısacası tüm anti-demokratik uygulamaları yeteri kadar tartışılıp eleştirilmedi. Ayrıca işçi sınıfına yeni ekonomik kazanımlar sağlayacak, ileriye yönelik somut kararlar alınamadı. Meseleyi böyle ortaya koyunca, bu kongrenin bir "seçim kongresi" olduğu ortaya çıkmaktadır. Ama bu seçimler sonunda yönetimin sağa kayışı, seçilen yeni kişilerle daha da somutlandı.

Genel olarak özetlediğim bu durumun kaynaklarını, geçmişte aramak gerek. 1967'de DİSK sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri doğrultusunda kurulmuş ve bu ilkeleri yaşama geçirdiği oranda gelişip güçlenmiştir. Bu durum karşısında sermaye sınıfı DİSK'i hedef alarak DİSK ve DİSK'e bağlı sendikalara baskılar yönelterek geriletmeye çalışmıştır. Örneğin DİSK üyesi sendikaların sözleşme yetkisi almaları her türlü anti-demokratik girişimle önlenmeye çalışılmıştır. 1970'de sermaye sınıfı DİSK'i kapatmaya yönelik bir kanun değişikliğini gündeme getirmiş ancak buna işçiler müsaade ve müsamaha etmeyerek kanları pahasına da olsa 15-16 Haziran Direnişi ile örgütlerine sahip çıkmış, DİSK'i kapattırmamışlardır.

Sermaye sınıfı, işçilerin elinden ekonomik haklarını kabaca yöntemlerle alamayacağını görünce, yeni bir taktik uygulamaya başlamış, DİSK'i ehlileştirme, hizaya çekme, yönetimi sosyal demokratlaştırma girişiminde bulunarak yeni bir oyuna başlamıştır. 1971'de işçi sınıfının politik örgütü Türkiye İşçi Partisi 12 Mart Balyozu ile kapatıldıktan sonra DİSK denetimden uzak kalmıştır. 1975'de 5. Genel Kurul'da sosyalistler çeşitli polisiye yöntemlerle yönetim dışında tutulmuş ve genel kurul sonrasında da, sınıf sendikacılığını savunan uzun yıllardan beri tabanlarının onayını alarak yönetimde bulunan sosyalistlerin yönettikleri sendikalar tüzük oyunları ve hilelerle DİSK'ten atılmıştır. Bu tasfiye, giderek işyerlerindeki bilinçli, öncü işçilere kadar uzanmıştır. DİSK içinde gelişen bu olaylar sermaye sınıfının DİSK üzerinde oynadığı oyunun açık kanıtlarıdır.

Kongre'nin genel havasını ve bu gelişmelere yol açan koşulları böylece değerlendirdikten sonra, sence kongre sonuçları işçi sınıfı mücadelesi açısından neler getirecektir?

Kongre sonucunda sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri doğrultusunda işçi sınıfının ekonomik, politik ve ideolojik mücadelesinde yeni kazanımlar sağlayabilecek yöneticiler işbaşına gelmemiştir, yeni yöneticilerin çoğunun görüşleri bellidir. Ancak şunu da belirtmek isterim ki, bugünkü yöneticilerin üst düzeyde yapacakları görüşmeler ve pazarlıklar sonucunda Türk-İş'ten ayrılacak bazı sendikaların DİSK'e katılmaları mümkündür. Böylece DİSK sayısal olarak gelişecek ancak bu sendikalar Türk-İş içindeyken kullandıkları anti-demokratik tüzükler ve alışkanlıklarla DİSK içine girerse, konfederasyonun niteliği bugününkünden daha da geriye gidecektir.

Bu koşullarda, DİSK üyesi ilerici, sınıf bilincine sahip ve sosyalist işçilere ne gibi görevler düşmektedir sence?

Bu koşullarda, bilinçli, sosyalist işçiler herşeyden önce örgütlerine sahip çıkarak DİSK'in bu sağa kayışını engellemeye çalışacaklardır. Biz işçilere önümüzdeki dönemde büyük görevler düşmektedir. Ekonomik mücadele silahımız olan sendikamızın ve konfederasyonumuzun yönetimindeki sınıf sendikacılığı anlayışından uzak yöneticilerin istedikleri gibi at oynatmalarına olanak tanımamak, onları yakından denetlemek, işçi sınıfına gerçekten hizmet etmeleri için onları zorlamak ve giderek sendikalarımızın iç yapılarını ve yönetimlerini demokratikleştirmek biz sosyalist işçilerin en başta gelen görevi olmaktadır...

dosttan dosta

Yeni dostlara, dostluklara

İşte yeni yılın ilk günleri. Politikacılar, basın, ülke yaşamında söz sahibi olduğunu iddia edenler, söz sahibi olanlar, hemen hemen herkes zorlu, dert dolu bir 1978'den konuşuyor.

Doğrudur. Zorlu geçecek 1978 yılı. Ama dertlenmek neye yarar. Çaresiz sızlanmalar neye yarar. Çaresiz miyiz gerçekten, yapılacak hiç bir şey yok mu?

Olmaz mı?

Biz işçi ve emekçiler her zaman iyi niyetle, inançla bakarız dünyaya. Örgütlülüğümüzden alırız iyi niyetimizi, inancımızı. Ne yapacağımızı biliriz çünkü.

Evet bir tek biz iyi niyetle bakıyoruz dünyaya. Çaresiz değiliz. Sevincimizi, coşkumuzu, kararlılığımızı çevremize de yayıyoruz.

1978 yeni dostluklar yılı olacak, geçen yıl olduğu gibi, yeni dostlar katılacak aramıza. Sosyalizmin sımsıcak, dost yüreği saracak hepimizi.

Suçum ne de öldürüyon sen beni?

Çorum'un Saimbeyli köyünden Ali Alanbay böyle soruyor şiirinde. Bir çeşit hesap sorma bu:

Emperyalist ülkelerden alıyorsun akılı / Yurdun içi Amarkayla çakılı / Niye yaptırmıyon bizim okulu / Suçum ne de öldürüyon sen beni / ...

Ali Alanbay sorularının cevabını biliyor. Hem iyi biliyor. Ama sormaktan geri durmuyor. Ömrü yetseydi de Demirel'e sorsaydık bu soruyu ne cevap verirdi acaba? "Amerikayla, sizin okulun yapılmamasının ne alakası var efendim!" demez miydi?

Bakalım Ecevit'in "uyanık" bakanları ne cevap verecekler sorularımıza. Onlara da soracak çok şeylerimiz var, daha da olacak.

Ali Alanbay tekrar soruyor aynı soruyu. Bu kez de Erbakan'a:

Devlet kesesinden hacca gidenler / Şapkayı çıkarıp takke giyenler / Bu milletin hakkını lop lop yiyenler / Suçun ne de öldürüyon sen beni.

Birgün şahlanırım gelir seni ezerim, diye bitiyor şiir. Olacağı bu. Yeter ki bıkmadan usanmadan soralım soruları, tek tek cevap verelim sorularımıza. ÖNce biz cevap verelim. Neyini, nedenini iyi bilelim. Herkese anlatalım bunları. Hergün daha çok emekçiye anlatalım şu kapitalizmin iğrenç yüzünü.

Sosyalizmin sımsıcak, dost yüreğini koyuverelim orta yere.

Yeni yılda yeni dostlara, dostluklara...

Hoşçakalın.

1977 yılında Türkiye, dünyada fiyatların en hızlı arttığı ülke durumuna gelirken, bu artış resmi rakamlara göre yüzde 35'e ulaştı.

Geçtiğimiz yılın ekonomik durumunu özetlemek gerekirse, Milliyetçi Cephenin ve Türkiye kapitalizminin iflas ve çöküntüsü diyebiliriz.

77'nin ekonomik bilançosu: pahalılık, işsizlik ve iflas

1 Pahalılık

1977 Yılının en önemli ekonomik özelliklerinin başında, şüphesiz fiyat artışları gelmektedir. Resmi rakamlara göre toptan eşya fiyatları yılın ilk altı ayında yüzde 11'in üzerinde yükselirken, bu artış yalnızca Eylül ayında yüzde 9'luk bir sıçrayışla ilk dokuz ay içinde yüzde 22'yi buldu. Aralık ayında ise 77 yılının toplam fiyat artışı yüzde 35'e ulaştı.

Bu arada bu ortalama artışın yanı sıra özellikle gıda, konut, sağlık ve ulaştırma gibi alanlarda pahalılık yüzde 50'yi geçti.

2 İşsizlik

Devlet planlama teşkilatının resmi rakamlarına göre, 1975'de 2 milyon 31 bin olan işsiz sayısı, 1977 yılında 2 milyon 217 bini bulmuştur. Bu resmi rakamlara göre 1978'de işsiz sayısı üç milyon kadar tahmin edilmektedir.

Tüm bu rakamların üzerine, ülkedeki işsizlik cehenneminden kaçmak için yabancı ülkelere göç etmiş olan 2 milyon civarındaki vatandaşımız da eklenirse, 40 milyonluk Türkiye'de işsizlerin sayısının 5 milyonu bulduğu ortaya çıkacaktır.

Pahalılığın baş sorumluları

Halit Narin, Sezai Dıblan ve Feyyaz Berker..

3 Dış ticaret açığı

1976'da 56 milyar lira kadar olan dış ticaret açığı, 1977'de 80 milyara ulaştı. Yani,Türkiye, dışarıya sattığı ürünlerden elde ettiği paradan 80 milyar fazlasını, dışarıdan aldığı ürünlere ödemek zorundaydı.

Bazı temel mallarda bir yıllık fiyat artışı

CİNSİ	77 Başında (Lira)	77 Sonunda (Lira)
Kurufasulye	13.50	26.00
Pirinç	14.00	24.00
Mercimek(Yeşil)	11.00	20.00
Zeytin	19.50	60.00
Yoğurt(Kilosu)	16.00	21.00
Beyaz Peynir	37.50	56.00
Sabun	18.00	25.00
Dana Kıyma	46.00	85.00
Elma	7.25	15.00
Pırasa	5.00	12.00
Yumurta(tanesi)	1.70	2.20
Süt (Kilosu)	8.00	14.00

Türkiye ekonomisinin büyük kapitalist devletlere bağımlılığının bir diğer göstergesi de, kişi başına düşen dış borçların artışıdır. Emperyalizme bağımlılığın açık bir kanıtını oluşturan bu borçlar, 1975'te kişi başına 22 bin 500 lira iken, 77 sonunda bu rakam 47 bin 500 liraya ulaştı. Türkiye'nin nüfusunun 40 milyon olduğu düşünülürse, toplam dış borçlarımızın bu durumda "Trilyonlarla" ölçüleceği ortaya çıkmaktadır.

4 Döviz yokluğu

En hayati maddeleri döviz karşılığı yurt dışından satın almak zorunda olan dışa bağımlı Türkiye ekonomisi, uzun yıllar çarçur ettiği işçi dövizlerindeki düşüşle, tam bir darboğaz içine girmiştir. 1974 Yılında 1 milyar 200 milyon dolar işçi dövizleri, 1977'de 850 milyon dolar kadardır. Bu durumda Türkiye dış ödemelerini yapamaz duruma düşmüş, ekonominin birçok sektörü hammadde yokluğunda durmanın eşiğine gelmiştir.

Bütün çileyi emekçiler çekiyor

Konsoloslarının maaşlarını ödeyemez duruma gelen Türkiye Cumhuriyetinin Merkez Bankasının çekleri, yurt dışında "karşılıksız" oldukları saptanarak ödenmez olmuştur.

Bu durumda uluslararası tefeci firmalarla pazarlığa oturan burjuva iktidarları, ülkeyi bir de kısa vadeli ve yüksek faizli borçların altına sokmuştur.

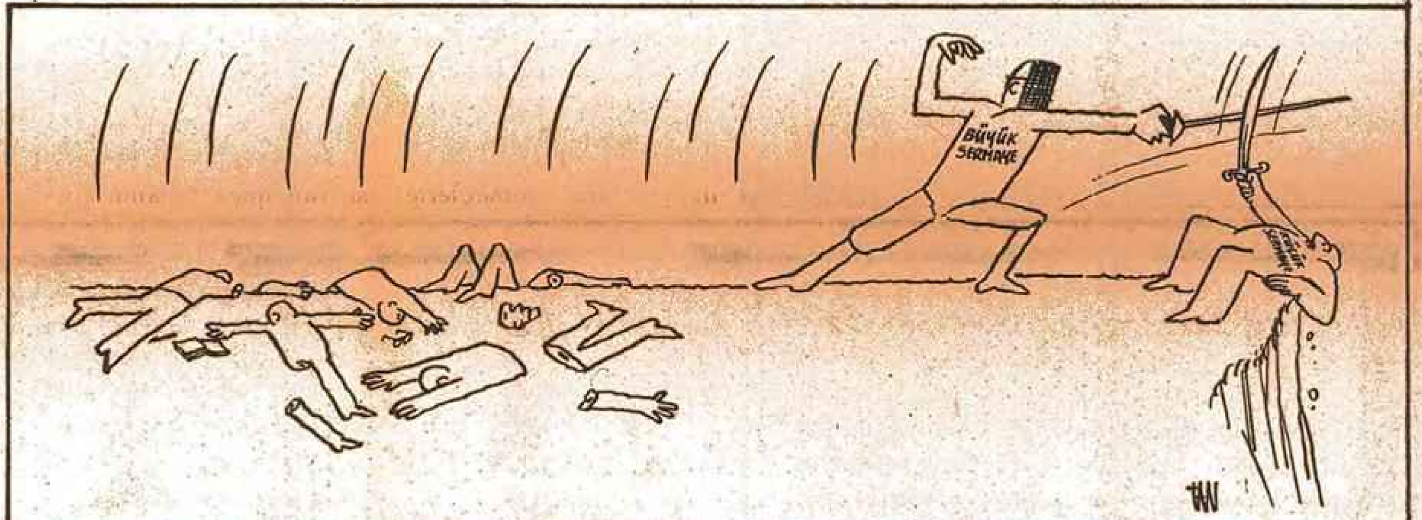
5 Devalüasyon

Döviz yokluğu nedeniyle Türkiye'nin el açtığı IMF gibi kuruluşların paranın değerinin düşürülmesini istemeleri üzerine, 2 yılda Türk parasının değeri 11 kez yapılan devalüasyon sonucu, 11 kez düşürülmüştür.

Böylece bu 11 devalüasyon sonucu Türk parasının dolar karşısındaki değeri yüzde 39 oranında düşmüş, yani dışarıdan yüz dolara aldığımız malı 139 dolara alır hale gelmişiz...

6 Karanlık 77

1977 Yılında Türkiye'yi etkisi altında tutan karanlık siyasi ortamın yanı sıra, zaman zaman günde 12 saati bulan elektrik kısıtlamaları Türkiye'nin "enerji" politikasının iflasını da sergiliyordu. Dışa bağımlı ve petrole dayalı enerji politikasını yıllardan beri sürdüren AP'li, CHP'li burjuva iktidarlarının 77 yılında Türkiye'yi getirdikleri durum, çalışmayan fabrikalar, ışıkları yanmayan evler ve ekonomiye günde 400 milyon liralık kayıpla yansıyan ve gittikçe derinleşen enerji krizi oldu.

7 Ücret ve maaşlar

1977 Yılında fiyat artışlarıyla karşılaştırmalı olarak ücret artışları ele alındığında durumun hiç de iç açıcı olmadığı görülmektedir. Bu yıl içinde gerçek işçi ücretlerinde artış değil, düşüş olmuştur. Yıl sonu itibariyle gerçek işçi ücretleri, 1975'teki düzeyindedir. Oysa 75'ten 77'ye hayat pahalılığı yüzde 52'ye varmıştır.

Artan hayat pahalılığı karşısında sabit gelirli memurların tepkisini önlemek amacıyla verilen göstermelik 750 - 1.000 liralık kira tazminatları dışında, yıllardır gevelenip duran ve çözüm olarak gösterilmeye çalışılan "asgari geçim indirimi yasası" bile Meclişlere girmemiştir.

77 Yılı, taban fiyatları açısından da kır emekçilerinin tepkilerine yol açan bir politikanın izlendiği bir yıl olmuştur. Seçim öncesi politik hesaplarla yüksek tutulan bazı ürünlerin taban fiyatları, seçim sonrası düşük fiyatlarla dengelenmeye çalışılmıştır.

EKONOMİK YORUM

1977 bozgunu...

Hani tarih kitaplarında okuturlar, "Viyana muhasarası bozgunu" falan diye ve sonra da bundan bir sürü dersler çıkartırlar. Yok kumandanlar dirayetsizdi, askerler yorgundu falan diye...

1977 Yılında Türkiye'nin ekonomik alandaki bozgunundan da böyle sudan dersler çıkarmaya çalışıyor burjuva politikacıları. Ama bizce bu bozgunun tek bir nedeni var: KAPİTALİZMİN BUHRANI.

Türkiye'nin kapitalist yoldan, hem de dışa bağımlı kalarak kalkınacağını söyleyenler, bu durumdan hiç mi ders çıkartmıyorlar derseniz, onlar bu yolla kalkınmanın mümkün olmadığını zaten biliyorlar. Onların amacı ülkenin kalkınması değil, "kendi kasalarının ve cüzdanlarının kalkınması" değil midir? Bunu defalarca ispatlamışlardır.

Bu düzen böyle giderse, buhranlar da, bozgunlar da sürüp gidecektir. Bu durumun nedeni, Türkiye İşçi Partisi Programında "İşbirlikçi, tekelci büyük sermaye ve büyük toprak sahiplerinin gerici, baskıcı ve sömürücü egemenliklerine" bağlanmakta ve bu "egemenliğe son verilmesi için gerekli ekonomik düzenlemeler şöyle sıralanmaktadır:

- Dış ticaretin, bankaların ve sigorta şirketlerinin devletleştirilmesi,
- Petrol, kömür, su kuvveti gibi çeşitli enerji kaynaklarında ve diğer yeraltı zenginliklerindeki bütün yabancı ve özel yatırımların sona erdirilmesi, enerji ve maden kaynaklarının devlet eliyle işlenmesi,
- İşbirlikçi, tekelci büyük sermayenin ulusal pazarı kontrol altına alan ekonomik gücünü, tekellerin egemenliğini sınırlayacak ve giderek etkisiz kılacak kamulaştırmaların yapılması;
- Bu ekonomik temel üzerinde ve işlerliği olan etkin bir planlamanın uygulanması,
- Topraksız ve az topraklı köylüler için yurt çapında uygulanacak bir toprak reformunun ve buna bağlı olarak bir tarım reformunun yapılması,
- Kamu ve özel sektör işletmelerinde işçilerin, diğer kurul ve kuruluşlarda çalışanların veya üye olanların yönetim ve denetime etkin bir biçimde katılmalarının sağlanması.

TİP Programı, s.51

hasan usta — Kapitalist düzenin çirkefi

Ekonomik olayların ardındaki gerçekler

Sermaye sınıfı politikacıları ve onların bilim adamları, gazeteleri, yayınları nedense hep ekonomik olayları ve gelişmeleri işçilerin, emekçilerin anlayamayacakları, anlamamaları ve izlememeleri gereken şeyler olarak sunarlar bizlere.

Ekonomi ile ilgili birşeyler söylemek zorunda kaldıklarında, ya ortalığı karışık ve ne olduğu belirsiz rakamlara boğarlar,ya da "Böyyük Türkiye", "Yüz bin tank, yüz bin motor" gibisinden cafcaflı, gerçeklerden uzak laf kalabalığıyla işi geçiştirmeye çalışırlar. Ekonomik sorunlar gitgide ağırlaştığı ve halk kitlelerini ezmeye başladığı zaman da, çözüm olarak bizlere, "çalışma barışı", "Hep beraber kemerleri sıkmak", "halk sektörü", "Köy-kent" gibi sözde çözümler önerirler. Hele o büyük patronlar, holdingler, yani Koç'lar, Sabancı'lar biraz sıkışsalar o zaman da "Güçlü devlet müdahalesinden", "ücretlerin dondurulmasından", "toplu sözleşmelerin kontrol altına alınmasından" söz etmeye başlarlar, dişlerini bileyerek.

Kısacası, içinde yaşadığımız şu batası kapitalist düzenin, bu sömürü ve eşitsizlik çirkefinin emeği ile geçinen yoksul halkın sırtına her gün bir yenisini bindirdiği kamburları nasıl yaparız da gizleriz, nasıl yaparız da şu işçileri, memurları, emekçileri, yoksul köylüleri biraz daha aldatır, biraz daha sömürürüz diye olmadık aldatmacalara, olmadık yalanlara başvururlar.

Oysa, soframıza giren ekmek her gün biraz ufalıyorsa ve her yeni doğan çocuğumuz, kişi başına düşen 47.500 lira dış borçla dünyaya geliyorsa ve insanlar kuyruklarda coplanıyor, kalp krizinden ölüyorsa ve grev yapan işçilere panzerlerle, otomatik silahlarla saldırılıyorsa ve insanlar sokaklarda birer birer vuruluyorsa, tüm bunların ardında, o bizlerden gizlenmeye çalışılan ekonomik gerçekler vardır. Yani kısacası, yaşadığımız toplumun tüm olaylarının kaynağında ekonomi vardır.

Ekonomi, aslında bize yutturmaya çalıştıkları gibi anlaşılmaz bir şey değildir. Ekonomi denen olayın özü, aslında bakkal hesabından farklı değildir. Onların asıl korktukları, biz işçilerin, emekçilerin, bu çarpık ekonomik düzenin temelinde yatan sömürüyü görmemiz, birbirinden kopuk, ayrı ayrı gibi görünen birçok olayı bu temel üzerinde birleştirip, içinde yaşadığımız toplumun temel çelişkisini, emek ile sermaye çelişkisini görmemizdir.

Her türlü siyasi olayın kaynağında ekonomik gerçekler vardır. Ve biz işçiler, emekçiler, sömürülenler bunun için ekonomik olayları gelişmeleri izlemek, anlamak zorundayız; patronlara, sömürücülere yani kısacası sermayeye karşı yürüttüğümüz emeğin siyasi kavgasında başarı kazanabilmek için anlamak zorundayız.

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN
GÖREV

EMEKÇİ HALKIMIZ VE 1977

Yeni asgari ücretler gereken miktarın yarısı bile değil

(Baştarafı Sayfa 1'de)

ğundan bu artışın da hesaba katılması gerekmektedir. Asgari ücretle yaşamını sürdürmeye çalışan ailelerin fiyat artışlarından etkilenmemeleri için ise asgari ücretin 5.060 lira 25 kuruş olması gerekmektedir. Oysa bugün net 2.165 lira olarak saptanmış olan asgari ücret, bu miktarın yarısı kadar bile değildir.

Bu böyleyken, işverenlerin hâlâ sızlanmaları, kapitalistlerin, parababalarının gerçek yüzünü bir kez daha ortaya koymaktadır. "İşçilerle, patronlar kardeştir" sözünü dillerinden düşürmeyen parababaları aslında kendi cüzdanlarını daha da şişirmekten başka birşey düşünmediklerini böylece bir kez daha ortaya koymuşlardır.

2. MC'nin temsilcileri, 3300 liralık asgari ücretin altına imzalarını atarak, Anayasa'yı çiğnediklerini bir kez daha göstermişlerdir. Anayasa'nın 45. maddesinde "Devlet çalışanların insanlık haysiyetine yaraşır biçimde yaşamalarına elverişli bir ücret elde etmeleri için tedbirler alır" demektedir. Oysa, bu asgari ücretle "insanlık haysiyetine yaraşır bir yaşayış seviyesi" düşünülebilir mi?

İşçiler, emekçiler, iki yılda bir kendilerini sefalete iten Patron - Sarı Sendika - Hükümet üçlü sacayağını kırmak için örgütlenmek, birleşmek zorundadırlar. "İnsanlık haysiyetine yaraşır bir yaşayış seviyesi"ni, emekçi halk kendi mücadelesiyle elde edecektir.

CHP' li belediyelerde

(Baştarafı Sayfa 1'de)

Bu arada basında çıkan "İstanbul Belediyesinde AP-CHP koalisyonu" gibisinden haberler, yerel yönetimlerde bu iki partinin sözleriyle olmasa bile, yaptıkları işlerle nasıl birleştiklerini gösteren bir örnek oldu.

KOTİL'İN ÇÖP KAMPANYASI FİYASKO

Seçilmeden önce çöp taşımacılığını "müteahhitlere devredeceğini" açıklamış olan Aytekin Kotil, işe başladığı sırada parlak vaadlerle bir çöp kampanyası başlattı. İstanbul'un her ilçesi için çeşitli telefon numaraları verdirerek, şikayetlerin buralara bildirilmesini isteyen belediye, ne yazık ki, bu kampanyasında pek başarılı olamadı. Örneğin, GÖREV'in İstanbul Bürosunun bulunduğu caddedeki çöpler, ilgili telefona başvuralı 4 gün olduğu halde, Gazetemizin yayına hazırlandığı şu saatlerde kaldırılmış değil. İstanbul'un merkezinde görülen bu durum, diğer semtler için de söz konusu.

Onbeş günde bir

(Baştarafı Sayfa 1'de)

Bu yamalı bohça kabinesinin bunları veya bir kısmını olsun gerçekleştirme olanağı var mı, olabilir mi? Bu soruyu cevaplarken, gözden kaçırılmaması gereken; aslında her zaman iktidarda olmuş olan sermaye sınıfının, özellikle tekelci kesimin bu hükümet oluşumunu istemiş ve desteklemiş olmasıdır. Onların da istekleri ve beklentileri var yeni hükümetten. Sözcüleri, Halk Partisi'nin bağımsızlarla birlikte hükümeti kurmasını istiyorlar; bu arada memleket ekonomisinin içine düştüğü bunalımdan çıkaracak — siz bunu sermayeyi, içinde bulunduğu dar boğazdan kurtarmak olarak anlayın — tedbirleri almasını beklediklerini belirtiyorlardı. Tabii bu tedbirler, dönüp dolaşıp işçi ve emekçilerin kemerleri daha fazla sıkmasına dayanacaktı.

Bugünlerde büyük gazetelerde, yeni iktidarın başlangıçta "acılı" görünecek "operasyonlar"la hastayı kurtarması edebiyatının sıkça yapılmasının anlamı da bundan başka birşey değildir. Halk kitlelerinin hâlâ önemli ölçüde desteğine sahip olması, böylece kitlelere "acı ilacı" sermaye sınıfı için en az başağrısı ile içilebilecek, "acılı operasyonlar"ı en iyi gerçekleştirebilecek durumda olması; bir anlamda, sermaye sınıfına içinde bulunduğu darboğazda, gene onun istekleri doğrultusunda yani yükü işçi ve emekçi yığınlara yükleterek aşma konusunda gerektiği kadar sermaye sınıfına güvence vermiş olması, Halk Partisi'ne iktidar yolunu açmışa benziyor. Üstelik bu kadar 'ehlileşme'sine rağmen, gene de sermayecilerin istemedikleri bir yöne doğru kayacak gibi olursa, hemen dur diyecek Feyzioğlu, Sükan ve "bağımsızlar" sigortası da hazırdır. Ayrıca yedeğe çekilen Adalet Partisi de, muhalefette kendisine çekidüzen verme olanağını elde edecek, nicedir sözü edilen büyük koalisyona, AP-CHP koalisyonuna bir engel kalmayacaktır.

Bu hükümetle birlikte, 2. Milliyetçi Cephe hükümetinin kanatları arasında, birinin dediğini öbürünün yalanladığı, birinin ak derken öbürünün kara dediği bugünkü belirsizlik durumu nisbeten ortadan kalkabilir. Ayrıca önlemek konusundaki iyiniyetinden kuşku duymadığımız, ancak asıl kaynağı olan tekellerin gücü kırılmadıkça kesin olarak önlenmesi olanağı bulunmadığından aynı ölçüde kuşku duymadığımız "saldırı ve cinayetler" dizisinin hiç değilse bir süre için durması veya azalması beklenir; tabii perde arkası gerçek suçlulara dokunulmaksızın veya dokunulamaksızın.

Başkaca olumlu girişimler olamaz mı? Olup olamayacağını önümüzdeki günler, aylar gösterecek. Ancak perşembenin gelişi çarşambadan bellidir, demişler.

Yalnız çarşambadan belli olmayan; ve de bütün bu bizim dışımızda, ama bizim üzerimizde döndürülen hesapları yanlış çıkaracak şey yok mu? Var elbette. O da, işçi ve emekçi kitlelerin kendi öz, bağımsız partileri, Türkiye İşçi Partisi içinde ve etrafında en kısa sürede birleşip örgütlenmesidir.

Gücümüzü mümkün olduğunca birleştirip örgütleyebildiğimiz ve örgütlü birleşik güç olarak emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede etkinliğimizi artırdığımız ve ağırlığımızı iktidar üzerinde duyurabildiğimiz ölçüde isteklerimize, beklentilerimiz doğrultusunda adım atmaya zorlanacaktır. Unutmayalım ki CHP'nin kendi kendini tümüyle inkar etmeyecek bir politika izleyebilmesi bile herşeyden önce buna bağlıdır.

Anarşinin kaynağında MHP var

(Baştarafı Sayfa 1'de)

selere, işyerlerine, köylere kadar uzandı. 1977 yılı boyunca, 157 kişi öldürüldü, 1667 kişi yaralandı.

EN KANLI KATLİAM

77 yılında faşist saldırıların en kanlısı, 1 Mayıs günü Taksim alanında meydana geldi. İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma gününü kutlamak için alanda toplanmış bulunan işçilere ve emekçilere, meydanın çevresindeki binalardan otomatik silahlarla ateş açıldı. Saldırı sonucunda 36 kişi hayatını kaybetti.

SON OLAYLAR VE MC

Bütün saldırılar karşısında demagojiye başvurarak asıl suçluları koruyup, saldırılara hedef olanları suçlayan MC ve onun güvenlik kuvvetleri olaylara seyirci kaldılar ve zaman zaman da destek oldular.

Bu durum, geçtiğimiz hafta İstanbul'da meydana gelen Teknik Üniversite olaylarında açıkça görüldü. Okulu işgal eden ülkücü komandoların kılına bile dokunulmadı, daha sonra da kanunsuz yürüyüş ve gösterilerine izin verildi.

AP İLE MHP ELELE

Terörün sorumluluğunun MHP ve onun destekçisi AP'nin üzerinde olduğu artık herkes tarafından bilinmektedir. Türkeş'in geçtiğimiz günlerde yayınlanan bir demecinde "bizim partimizin üyeleri cinayet işlemektedirler" demesi saldırıların kaynağında kimlerin olduğunun itirafıdır. CHP ise, bütün bu gelişmeleri oy avcılığı için sömürmekte, faşist terörün ekonomik kaynağı olan "tekelci kapitalizm"e ve onun temsilcilerine yönelik hiç bir ciddi girişimde bulunmamaktadır.

MC liderleri yüce divanda yargılanmalıdır

(Baştarafı Sayfa 1'de)

vererek bir hükümet kurdu. Bu hükümetle Türkiye'nin, can güvenliği, hayat pahalılığı ile diğer iç ve dış sorunlarını çözümleyeceğini ilan etti.

Ecevit'in, bir süre önce AP'den ayrılan ve AP'nin felsefesine, görüşlerine bağlı olan, ancak Demirel'e karşı oldukları için partilerinden istifa eden bağımsızlar ve hemen hemen tüm 12 Mart hükümetleri ile 1. MC Hükümetinde görev almış, halka karşı zulüm uygulamalarına, baskı tedbirlerine imza atmış Turhan Feyzioğlu ve de 1965'ten sonra uzun yıllar Demirel'in sağ kolu olan, ilericilerin can düşmanı kesilen "Zehir Hafiye" Sükan ile kurduğu bu hükümetin ne kadar halktan yana olacağını kuşkusuz zaman gösterecek.

2. MC Hükümetinin düşürülmesi halkımız açısından mutlaka sevindirici bir olay. Ama iktidarda oldukları beş ayda yüzlerce gencin ölümüne neden olan, yaptıkları zamlarla, aldıkları sömürücüden, ithalatçıdan, parababalarından yana ekonomik tedbirlerle halkı inim inim inleten, demokratik, ilerici, sosyalist girişimleri yaşa dışı yollarla ve baskıyla önlemeye çalışan ve bu amaçla birçok ilerici, yurtsever kişiyi işkenceden geçiren, tutuklayan hatta öldüren bu iktidarın bütün bunların hesabını vermesi gerekiyor.

Demirel, Erbakan ve Türkeş gibi yakınlarına milyonlarca liralık çıkar sağlayan ve devlet olanaklarını partileri yararına kullanan herkesin hesap vermesi gerekiyor. Ecevit seçim kampanyaları sırasında Demirel'den hesap sorulacağını tekrarladı durdu. İşte şimdi hesap sorma günüdür. Büyük Millet Meclisinde Demirel hakkında mobilya davasından dolayı açılan soruşturma son aşamaya gelmiştir. CHP isterse bu soruşturma raporunu Meclis gündemine getirip Demirel'i ve kanlı MC'nin diğer baş sorumluları olan Türkeş ile Erbakan'ı Yüce Divan'a götürebilir.

Ama şimdilik Ecevit'in "ülkenin acil sorunlarını çözme" görünümü altında hesap sormak gibi bir eyleme girişeceği sanılmamaktadır. Anlaşıldığı kadarıyla bu hesabı yine sosyalistler soracaklardır. Hem de ertelemeden ve bağışlamadan.

Kanlı 1 Mayıs'ta 34 kişi öldü

Taksim'deki mitinge onbinlerce emekçi coşkuyla katıldı

1 Mayıs 1977

Sabahın erken saatlerinden itibaren Beşiktaş'tan ve Saraçhane'den Taksim Meydanına yürüyüşe geçen binlerce emekçi büyük bir coşkuyla, dünya işçilerinin bu en önemli günlerinden birini kutlamaya hazırlanıyordu. Mitingin sonlarına doğru, önceden tasarlandığı belli olan silahlı saldırı sonunda 34 kişi öldü. İşçi sınıfı mücadelesine düşmanlık amacında birleşen saldırganlar bulunamadı. Fakat, ne ölenler unutulacak, ne de saldırganlar. Hesap mutlaka sorulacak.

Maden-İş MESS'e karşı greve başladı.

30 Mayıs 1977

DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikası, madeni eşya işkolunda bulunan 33 işyerinde greve başladı. En gerici patron örgütlerinden biri olan MESS daha sonra, 17 Ekim 77 tarihinde 4500 işçinin çalıştığı 12 işyerinde lokavt ilan etti. Maden-İş üyesi işçilerin grevi içinde bulunduğumuz günlerde sekizinci ayına girdi.

TİP Birinci Kongresi toplandı

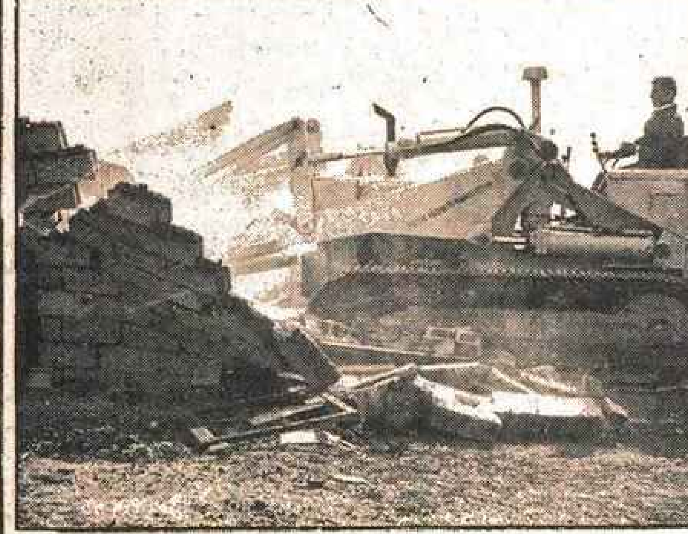
26-28 Şubat 1977

Türkiye İşçi Partisi 1. Büyük Kongresi Partinin kuruluşundan yaklaşık 21 ay sonra toplandı. Üç gün süren Kongre çalışmaları, gerek yapılan değerlendirmeler, gerek sorunlara yaklaşım açısından, başlangıcından sonuna kadar üstün bir bilinç ve disiplin örneği oldu. "Silahımız Partimiz" sloganı bayraklaştı ve bir kez daha somutlandı. Böylece, Türkiye İşçi Partisi'nin kuruluş dönemi tamamlanıyor, seçimle gelen kurulların görev yapacağı yeni bir dönem başlıyordu.

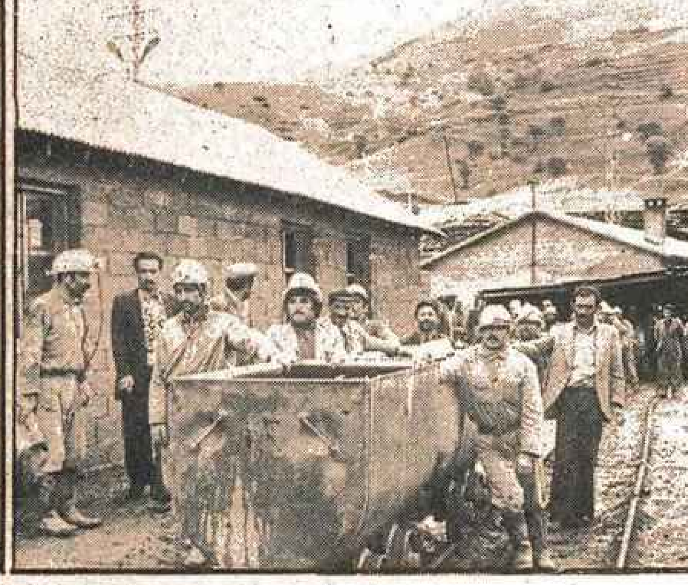
Doğu'da baskı ve zulüm devam etti.

Doğu illerimizde baskı ve zulüm türlü bahanelerle sürdürüldü. Toprak ağası, jandarma, polis üçlüsü yöre halkının hak ve çıkarlarına yönelik her girişimde başlıca rolü oynadı yine. Sorgusuz sualsiz gözaltına almalar, işkenceler, sokağa çıkma yasakları, baskınlar yıl boyunca eksik olmadı.

Gecekondu yıkımı katliama dönüştü

GÖREV Gazetesi, 2 Eylül 1977 günü yıkılan Ümraniye gecekondularına ilişkin bir röportajı olaydan çok önce, 22 Temmuz tarihinde yayınladı. "Gecekondu yıkımına son" başlığını taşıyan röportaj, gecekondularda yaşayan emekçi halkın çilesine değinerek, sorunu etraflıca ele alıyordu. 2 Eylül 1977'de gecekondu yıkımından çok, bir katliamı andıran olay 7200 ailenin kış ortasında yersiz yurtsuz kalmasına yol açtı.

77' nin bazı olayları

Adana'da Grev ve Direnişler

Yoğun bir sanayi bölgesi haline gelen Adana, yaz sonlarına doğru hareketli günler yaşadı. 20 bin tekstil işçisi DİSK'e bağlı Tekstil sendikasına geçmek için mücadele verdi. Temsa ve Adana çimento fabrikalarında patron ve sarı sendika ikilisine karşı direnişe geçen işçiler, Özbucak işyerinin kadın işçileri sınıf mücadelesinde yeni ve başarılı deneyler elde ettiler.

Maden-İş Kongresi

Kemal Türkler'in 12. kez Genel Başkan seçildiği Maden-İş Kongresi, 6-9 Eylül tarihleri arasında toplandı. MESS'e karşı grevlerin sürdüğü bir dönemde toplanan kongre, sendika içi demokrasinin nasıl ayaklar altına alındığının örneği olmaktan öteye gidemedi.

DYF-İş

DYF-İş Sendikası ile Türk Taşıt İşverenleri Sendikası arasında sürdürülen toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine taraflar karşılıklı olarak grev ve lokavt ilan etti. Grev Bakanlar Kurulu kararıyla ertelendi. Türkiye işçi sınıfı tarihinde, mücadeleleriyle önemli bir yeri olan demiryolu işçileri, bunun üzerine işi yavaşlatma eylemine başladı.

Faşizme Karşı İş ve Güçbirliği

Aralarında TÖB-DER, TÜTED, TÜM-DER, TMMOB, Halkevleri, Köy-Koop gibi kitle örgütlerinin de bulunduğu demokratik güçler faşizme ve pahalılığa karşı ortak eylemler yaptı. Türkiye İşçi Partisi'nin yerel örgütleri de bu eylemlerde aktif olarak görev yaptı.

Ekim Devriminin 60. yılı

Türkiye İşçi Partisi 6 Kasım günü "Ekim Devrimi ve Türkiye" konulu bir toplantı düzenledi. Tanınmış sanatçı ve fikir adamlarının katıldığı toplantı çok görkemli oldu. TİP Genel Başkanı Boran ve Genel Sekreteri Sargın Sovyetler Birliği Barış Komitesinin davetlisi olarak, Ekim Devriminin 60. yılını kutlama törenlerine katılmak üzere Sovyetler Birliği'ne gittiler.

5 Haziran 1977 Genel Seçimleri

Türkiye İşçi Partisi'nin 8 yıl sonra yeniden katıldığı, 5 Haziran seçimleri sonunda ortaya çıkan durum acılı, baskılı bir dönemin başlangıcı oldu. CHP Başkanı Ecevit'in oluşturduğu hükümetin Meclisten güvenoyu alamaması üzerine kurulan 2. MC hükümeti 5 ay sürdü. Sosyalizmin sesi 8 yıl sonra ilk kez geniş halk kitlelerine ulaşıyordu.

Aşkale'de 387 işçinin çalıştığı linyit ocağı, sudan bahanelerle kapatıldı. Devletin kapattığı ocağı Yeraltı Maden-İş Sendikası üyesi işçiler çalıştırarak kömür üretmeye devam ettiler.

11 Aralık 1977 Yerel Seçimleri

Bu seçimlerde 60 binin üzerinde oy alan Türkiye İşçi Partisi bir önceki genel seçimlere oranla oylarını üç kat artırdı.

Sümerbank işçileri TEKSİF'e karşı çıktı

Türk-İş'e bağlı Teksif Sendikası Sümerbank'a bağlı 4 fabrikada greve gitti. Sarı Teksif'in AP'li yöneticilerinin daha sonra imzaladıkları sözleşme tam bir ihanet belgesi oldu. Sümerbank'ın bilinçli işçileri sözleşmeyi tepkiyle karşıladı.

Üreticiler taban fiyatlara karşı çıktı

Eylül ayı başlarında açıklanan, tarım ürünleri taban fiyatları üreticiler tarafından tepkiyle karşılandı. Tütün üreticileri, haşhaş ve üzüm üreticileri, büyük sermayenin isteklerine göre saptanan taban fiyatlarıyla tam bir yoksulluğa terkedilmiş oldular.

